

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 47. Theologorum sententiæ circa justificationem per sidem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

quit idem Apostolus 1. Cor. 13. v. 2. *Sæcul. XVI.*
Etsi habuero omnem fidem, ita ut montes A. C. 1546.
transferam: nec minus aliquando sumitur
 pro conscientia juxta illud D. Pauli
 ad Rom. 14. v. 23. *Omne, quod non est*
ex fide, peccatum est. Nec raro etiam sig-
 nificat fiduciam in promissiones Dei,
 hinc ait S. Jacobus cap. 1. v. 6. *Pos-*
tulet in fide nihil hæsitans. Tandem ali-
 quoties accipitur pro firma fide, qua
 credimus omnia a Deo revelata, licet
 oculis nostris perspici nequeant. Insuper
 huic voci adhuc alii, & quidem omni-
 nino quindecim sensus attribuebantur.

§. XLVII.

Theologorum sententiæ circa justifica-
tionem per fidem.

Dominicus Soto ex Ordine Fratrum
 Prædicatorum mentem suam his
 verbis aperuit: Si fides in tot articulos
 dispescitur, tunc Lutheri Sectatoribus
 victoria ultro conceditur: *Dux enim so-*
lummodo sunt fidei acceptiones, altera, ve-
ritatem & realitatem asseverantis, sive pro-
mittentis, altera, assensum auscultantis.
Prior est in Deo, altera sola est nostra, de-
que hac intelligenda Scripturæ loca, quæ
de fide nostra loquuntur. Fidem vero pro
fiducia & confidentia accipere, non mo-
do improprium est, sed abusivum, neque D.
Paulo

Sæcul. XVI. Paulo usitatum, hinc fiduciam a spe nihil, A. C. 1546. aut parum differre assero, eoque haud dubium esse Lutheri errorem, imo hæresin, qui asserit, fidem justificantem esse fiduciam, & certitudinem in mente fidelis de remissis sibi propter Christum peccatis. Præterea addebat Soto multis applaudentibus, istiusmodi fiduciam non posse justificare, quia temeritas est & peccatum, cum nemo possit certo sibi persuadere, se esse in gratia, sed de eo ambigendum habeat. Alia ex parte assererat Catharinus, plerisque etiam ad illius opinionem accedentibus, justificationem ab ea fiducia non proficisci, justum tamen posse, imo debere pro certo statuere, se esse in gratia. Tertiam opinionem in medium attulit Andreas Vega dicens: Non est temeritas, multoque minus fides certa, sed sine peccato haberi potest persuasio Conjecturalis.

Porro cum ab hac controversia dependeret secundi articuli censura, ideo hæc ipsa opinionum varietas Synodi Patres diutinis disputationibus implicitos tenebat: Attamen cum inter omnes convenisset, quod fides justificans sit assensus rebus omnibus a Deo revelatis, aut ab Ecclesia determinatis, tanquam credi dignis, quæ charitatem nonnunquam habet comitem, interdum charitate defecta est, eam bimembrem fecerunt, unam, quæ etiam in peccatoribus reperitur,

peritur, quam scholæ vocant fidem infor- Sæcul. XVI.
mem, solitariam, otiosam, aut certe mor- A. C. 1546.
tuam, alteram in solis bonis operantem per
charitatem, eoque dictam formatam, effica-
cem, vivam: ast hic nova suborta est contro-
versa, aliis affirmantibus fidem, cui
a Scriptura tribuitur Salus, iustitia & san-
ctificatio, solam esse vivam (quæ fuit in
colloquiis Catholicorum Germaniæ opinio)
eamque includere in se rerum revelatarum cog-
nitionem, voluntatis præparationem, &
cum charitate legis totalem adimpletionem,
quo sensu commode dici non potest, solam fidem
iustificare, quia sola non est, quæ a chari-
tate informatur. In qua sententia etiam
si esset Marinarius, non probabat ta-
men, fidem informari a charitate,
eoquod apud D. Paulum non reperiatur,
sed magis illud, fidem operari per chari-
tatem: Porro alii rursus asseriebant, fi-
dem iustificantem esse fidem in genere, nec
iidem distinguebant, an viva, vel mor-
tua esset.

His Jaius Jesuita Cardinalis Augu- Pallav. l. 8.
stani Theologus hæc addebat: Hoc A. C. 4. n. 18.
postoli effatum: homo iustificatur per fi-
dem, eo collimat, ut demonstret iustifica-
tionem effici gratis, propterea quod sola fi-
des inter ea, quæ ad iustitiam conducunt,
donum sit mere gratuitum, & reliqua per fi-
dem a nobis impetrentur, adeoque per ipsam
fidem nobis tribuitur, non quod iusti simus,
sed

Sæcul. XVI
A.C. 1546.

sed quod iusti esse possimus : ceterum de se fides haud sufficit, ut liquet ex Augustini dicto ad Bonifacium, expendentis, quod in secundo capite S. Joannis habetur : Multi crediderunt in nomine ejus, ipse autem Jesus non credebat semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes: Fides igitur potest persistere absque probis operibus, atque in eo statu ad Christum sibi attrahendum minime sufficit.

§. XLVIII.

Patres de recipiendis Franciæ Legatis in quadam Congregatione consultantes.

*Pallav. l. c.
c. 3. n. 1.*

His conventibus interea habitis die vigesima sexta Junii tres Regis Franciæ Legati Claudius Durfeus, Lignerius, & Danesius Tridentum venerunt: quapropter die decima tertia Junii in quodam Patrum cœtu, de debito eos recipiendi modo, necnon de loco ipsis designando agebatur. Præprimis Pæccus Cardinalis Regis pietatem commendans Synodi Legatos hortabatur, ut ejusdem Oratores omni benevolentiae genere, gratique animi signo exciperent; „haud enim, inquiebat ipse, dubito, quin illi tam ad Sessiones, quam ad Congregationes, sint admittendi, „sua-